

Încercări, necazuri și genealogii

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „S-au unit cu frații lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurământ și au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească și să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânului nostru, orânduirile și legile Lui.” (Neemia 10:29)

De obicei, când citim, trecem peste genealogii și peste listele lungi cu descrieri din Biblie. Dar Domnul le-a inclus și pe acestea cu un motiv. **Dumnezeul Bibliei este un Dumnezeu al detaliilor.** El observă caracteristicile și ne asigură că niciodată nu ne uită.

Aceste câteva exemple de genealogii ne spun că Dumnezeu știe totul despre familiile noastre și listele ne arată că El Se îngrijește chiar de ceea ce ar părea „nesemnificativ” în ochii altora. Isus spunea că Dumnezeu îngrijește și de vrăbii și știe și numărul perilor capului nostru: „Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuși niciuna din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu. Și chiar perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți: voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii” (Luca 12:6,7). Dumnezeului căruia îi pasă de aceste detalii îi pasă și de noi și El știe fiecare detaliu al lucrurilor care ne tulbură.

De aceea, **putem veni cu deplină încredere și putem avea asigurarea că Domnul Se îngrijește de fiecare aspect al vieții noastre. Deși acest lucru este liniștitor, și așa ar trebui să fie, totodată ar trebui să ne spună să fim și noi atenți la fiecare aspect al vieții noastre.**

1. Cum ne pot ajuta următoarele versete din cartea lui Daniel să înțelegem la ce se face referire în Ezra 1:9-11?

„În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Sinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.” Daniel 1:1-2

În Ezra sunt prezentate detaliile, iar în Daniel este oferită imaginea de ansamblu. Împreună, aceste versete ne arată că Dumnezeu conduce istoria.

„Istoria națiunilor ne vorbește astăzi. Fiecărei națiuni și fiecăruia personal, Dumnezeu le-a desemnat un loc în planul Său cel mare. Astăzi, popoare și indivizi sunt puși la încercare, cântăriți cu balanța din mâna Aceluia care nu face nicio greșală. Toți își hotărăsc soarta prin propria alegere, iar Dumnezeu conduce totul pentru împlinirea planurilor Sale.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 536

2. Ce spune pasajul de mai jos despre pedepsirea lui Belșatar?

lor. Și, în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care le luase tatăl său, Nebucadnețar, din Templul de la Ierusalim... Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor... 'Numărat, numărat, cântărit și împărțit!' Și iată tâlcuirea acestor cuvinte. Numărat înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt. Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor! Împărțit înseamnă că împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor!”

Babilonul a căzut în octombrie 539 î.Hr., când a fost cucerit de împăratul Cirus, conducătorul armatei medo-persane. Belșatar, bazându-se în mod greșit pe succesul, luxul și faima lui, a fost atât de arogant, încât a organizat un ospăț măreț chiar în seara care a culminat cu uciderea lui. Mâna divină a scris pe peretele palatului că zilele lui erau numărate și se apropiu de final. Deși cunoștea soarta și experiența convertirii marelui împărat Nebucadnețar, el nu a învățat lecția. Este la fel de tragic când nici noi nu ascultăm avertizările lui Dumnezeu și nu luăm seama la învățăturile Sale.

Prorocul Daniel era acolo, dar a fost ignorat. Când pierdem simțământul sfințeniei lui Dumnezeu și al prezenței Sale în viața noastră, pășim pe o cale plină de încurcături, probleme și tragedii care, în final, vor duce la moarte.

După ce i-a amintit împăratului despre Nebucadnețar, Daniel a spus: „Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri” (Daniel 5:22). Cum putem fi siguri că nu facem aceeași greșală? Cum ne ajută jertfa Mântuitorului să rămânem mereu smeriți înaintea lui Dumnezeu?

3. Privește la listele din Ezra 2 și Neemia 7. Ce observi acolo?

“Toată adunarea era de patruzeci și două de mii trei sute șazeci de inși,” Ezra 2:64

“Adunarea întreagă era de patruzeci și două de mii trei sute șazeci de inși, afară de robii și roabele lor, în număr de șapte mii trei sute treizeci și șapte. Printre ei se aflau două sute patruzeci și cinci de cântăreți și cântărețe. Aveau șapte sute treizeci și șase de cai, două sute patruzeci și cinci de cătări, patru sute treizeci și cinci de cămile și șase mii șapte sute douăzeci de măgari.” Neemia 7:66-69

Repetarea listei din Ezra 2 (a celor întorși din robia babiloniană cu Zorobabel și Iosua) în Neemia 7 este intenționată. Din nou, aceste liste ni se pot părea plictisitoare, dar ele ne descoperă ceva important – **Dumnezeu Se îngrijește de fiecare detaliu care pentru noi poate părea neinteresant.**

Zidurile Ierusalimului erau terminate și textul biblic ne demonstrează că în prima generație a celor întorși, generația Ezra-Neemia, **cu toții au contribuit la această mare realizare, deși doar Dumnezeu le-a dat acest succes.** Noua generație a construit pe realizările generației anterioare, deși misiunea ei era complicată, cu multe obstacole și nu a fost îndeplinită în timpul propus.

Conducerea lui Ezra și Neemia a fost valoroasă, dar și poporul și-a făcut datoria. Fiecare grup s-a implicat în diverse lucrări realizate în diverse momente, iar rezultatul a fost impresionant. Începutul (Ezra 2) este legat de sfârșit (Neemia 7) și nu numai templul a fost reconstruit, ci și Ierusalimul a fost renovat și bine consolidat.

4. Ce ne spune Biblia despre succesul lor în a împlini voia lui Dumnezeu?

Neemia 7:73 “Preoții și leviții, ușierii, cântăreții, oamenii din popor, slujitorii Templului și tot Israelul s-au așezat în cetățile lor.” Neemia 7:73

„Preoții și leviții... și tot Israelul s-au așezat în cetățile lor.”

În multe privințe, întoarcerea lor și reconstruirea au fost uimitoare. În urmă cu mulți ani, țara fusese cucerită, capitala, pustiită, templul, dărâmat, iar acum poporul se întorsese în aceea țară și reconstruise cetatea-capitală, cu zidul ei, totul, inclusiv templul. Probabil că și israeliții, și cei din jur considerau aceasta o minune. Totul a fost făcut conform cu voia și făgăduințele lui Dumnezeu.

Sunt lucruri în viața ta care par lipsite de speranță și zadarnice, dar pentru care încă te încrezi în Dumnezeu ca să le rezolve?

Fără îndoială, după cum am văzut și ieri, împlinirea uimitoare a profeției i-a adus pe evrei înapoi din Babilon.

Dar, ca în orice lucru în care sunt implicați oamenii, existau și acolo probleme. Una dintre marile probleme era că, în ciuda tuturor făgăduințelor minunate de restaurare după robie, mulți evrei nu au dorit să se întoarcă în țara părinților lor. Au preferat să rămână în Babilon. De ce?

5. Care era marea lor preocupare și de ce ar fi fost aceasta o grijă pentru cineva care dorea să ducă înapoi poporul Israel în țara natală?

Ezra 8:1,15 “Iată capii de familii și spițele de neam ale celor ce s-au suit cu mine din Babilon, sub domnia împăratului Artaxerxe.

I-am strâns la râul care curge spre Ahava și am tăbărit acolo trei zile. Am căutat între popor și preoți, și n-am găsit acolo pe niciunul din fiii lui Levi.” Ezra 8:1, 15

Adevărul este că nu toți evreii din Babilon au dorit să se întoarcă, chiar unii dintre leviți au preferat să rămână acolo. Existau mai multe motive. Mulți dintre ei se născuseră și crescuseră în această țară și era singura pe care o știau. Alții poate că nu doreau să pornească în lungă și periculoasă călătorie spre o țară necunoscută pentru ei. Dar, în ciuda tuturor problemelor, s-au întors suficienți leviți ca să slujească la templu (vezi studiul de joi).

„De acum, evreii care rămăseseră în țara robiei erau deja acolo de mai bine de un secol și jumătate. Săpăturile de la Nippur au scos la lumină mai multe documente care arată că, în timpul domniei lui Artaxerxes I, în Mesopotamia locuiau mulți evrei bogați. Probabil că a fost foarte greu pentru Ezra și tovarășii lui să îi convingă pe atât de mulți să se întoarcă împreună cu el. Acești coloniști care se întorceau se puteau aștepta doar la o viață grea de pionierat în vechea țară, cu mult mai puține facilități decât în Babilon. Ținând cont de toate aceste aspecte, este surprinzător să vedem că Ezra a reușit să convingă aproape două mii de familii să se alăture fraților lor în călătoria spre țara natală.” – *Comentarii biblice AZȘ*, vol. 3, p. 376

„În Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri” (Faptele 14:22). Ce ne spune acest lucru despre încercările și greutățile care îi așteaptă pe cei care doresc să îi slujească lui Dumnezeu cu credincioșie?

“Când se vor întâmpla toate aceste lucruri, binecuvântarea și blestemul pe care le pun înaintea ta, dacă le vei pune la inimă în mijlocul tuturor neamurilor între care te va risipi Domnul Dumnezeu tău, dacă te vei întoarce la Domnul Dumnezeuul tău și dacă vei asculta de glasul Lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, potrivit cu tot ce-ți poruncesc azi,

Miercuri, 27 noiembrie

Smerit înaintea lui Dumnezeu

6. Ce făgăduință îi fusese făcută poporului evreu? Ce trebuia să însemne ea, pe lângă altele asemănătoare, pentru bărbați ca Ezra și Neemia?

atunci Domnul Dumnezeuul tău va aduce înapoi robii tăi și va avea milă de tine, te va strânge **Deuteronomul 30:1-6** iarăși din mijlocul tuturor popoarelor la care te va împrăști Domnul Dumnezeuul tău. Chiar dacă ai fi risipit până la cealaltă margine a cerului, chiar și de acolo te va strânge Domnul Dumnezeuul tău, și acolo Se va duce să te caute. Domnul Dumnezeuul tău te va aduce în țara pe care o stăpâneau părinții tăi și o vei stăpâni;

Ezra și Neemia cunoșteau profețiile. Ei știau că Dumnezeu avea să aducă poporul înapoi din robie. În Neemia 9 se arată ei și-au înțeles istoria și motivele necazurilor lor. În același timp, ei cunoșteau călăuzirea și mila lui Dumnezeu, în ciuda păcatelor lor, de aceea, se încredeau în Domnul, care îi adusesse înapoi din robie, că avea să le dea succes. Totuși aceste făgăduințe nu însemnau că nu aveau să se confrunte cu multe probleme. În câteva studii din acest trimestru am văzut încercările și situațiile cu care s-au confruntat, chiar având făgăduințele lui Dumnezeu.

7. Ce situație este prezentată în următorul pasaj? Care a fost răspunsul lor?

Ezra 8:16-23 Acolo, la râul Ahava, am vestit un post de smerire înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem de la El o călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noștri și pentru tot ce era al nostru. Mi-era rușine să cer împăratului o oaste de însoțire și călăreți ca să ne ocrotească împotriva vrăjmașului pe drum, căci spusesem împăratului: „Mâna Dumnezeului nostru este, spre binele lor, peste toți cei ce-L caută, dar puterea și mânia Lui sunt peste toți cei ce-L părăsesc.” Pentru aceasta am postit și am chemat pe Dumnezeul nostru. Și El ne-a ascultat.”

În ciuda făgăduințelor, Ezra știa cât de periculoasă era călătoria. De aceea, postul și smerirea înaintea lui Dumnezeu erau un mod de a recunoaște cât de dependenți erau de Domnul pentru succes. În acel moment, cu atât de multe pericole în față, Ezra se gândise și să ceară ajutor și protecție din partea împăratului. Dar a ales să nu o facă, spre deosebire de Neemia (Neemia 2:9), care a avut protecția împăratului pentru călătorie. Fără îndoială că Ezra a simțit că, dacă ar fi cerut ajutor, acest lucru ar fi fost o dezoanore la adresa lui Dumnezeu, căci el îi spusese deja împăratului: „Mâna Dumnezeului nostru este, spre binele lor, peste toți cei ce-L caută, dar puterea și mânia Lui sunt peste toți cei ce-L părăsesc” (Ezra 8:22). În acest caz, totul a decurs bine pentru ei, căci mai târziu Ezra a scris că Dumnezeu i-a protejat și au ajuns în siguranță la destinație (vers. 31).

Noi trebuie să ne încredem în Domnul în orice lucru. Dar sunt și momente în care putem cere ajutor chiar și din partea celor care nu sunt în credință? În multe cazuri, de ce nu ar fi greșit acest lucru, ci chiar potrivit?

Îți va face bine și te va înmulți mai mult decât pe părinții tăi. Domnul Dumnezeuul tău îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale și vei iubi pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești.” Deuteronomul 30:1-6

8. De ce a trebuit să se tragă la sorți pentru a stabili cine să locuiască în

Ierusalim și cine în celelalte cetăți? "Căpeteniile poporului s-au așezat la Ierusalim. Cealaltă parte a poporului a tras la sorți, pentru ca unul din zece să vină să **Neemia 11:1,2** locuiască la Ierusalim, în cetatea sfântă, iar ceilalți să locuiască în cetăți. Poporul a binecuvântat pe toți cei ce au primit de bunăvoie să locuiască la Ierusalim."

Ce ne învață Neemia 11? Era necesar ca locuitorii Ierusalimului să fie dintre cei nou-veniți, care se întorseseră din robie.

În aparență, era mai ușor să trăiești la sat decât în cetate. Oamenii aveau terenul lor, moștenit de la înaintașii lor. A-l abandona și a se muta în Ierusalim era un sacrificiu și mulți s-ar fi simțit îndreptățiți să creadă că erau „smulși din rădăcini” dacă plecau. Viața venea cu noi provocări și stilul de viață în cetate era cu totul diferit de traiul la țară. Întotdeauna, mutarea într-un loc nou, necunoscut, este dificilă.

Este greu să te muți într-un alt oraș sau într-o altă țară, unde trebuie să fie vestită Evanghelia. Misiunea în oraș cere dispoziția de a înfrunta surprize și greutăți.

„Lucrătorii noștri nu înaintează cum ar trebui. Conducătorii noștri nu-și dau seama de lucrarea care trebuie făcută. Când mă gândesc la orașele în care s-a făcut atât de puțin și în care se află mii de oameni care ar trebui să fie avertizați cu privire la apropiata venire a Mântuitorului, sunt cuprinsă de o puternică dorință de a vedea bărbați și femei pornind la lucrare în puterea Duhului Sfânt, umpluți de iubirea Domnului Hristos pentru sufletele care stau să piară.” – Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 7, p. 40

9. De ce este menționată o listă lungă de preoți și leviți în cartea lui Neemia?

Care este legătura dintre ei și consacrarea zidului Ierusalimului descrisă în a doua parte a capitolului 12?

Neemia 12 Iuda se bucura că preoții și leviții erau la locul lor, păzind tot ce privea slujba lui Dumnezeu și a curățiilor. Cântăreții și ușierii își împlineau și ei slujbele după rânduiala lui David și a fiului său Solomon.

Dumnezeu dorește ca lucrurile să fie făcute în ordine. Mai întâi este nevoie de oameni consacrați pentru a se putea face lucruri mărețe. Aceste familii de preoți l-au ajutat pe Neemia să construiască zidurile fără intervenții din exterior, ca să se poată închina în siguranță Dumnezeului celui viu în templu. Zidurile erau importante pentru siguranță, dar, fără preoți devotați, adevărata închinare era în pericol. De aceea, toți oamenii, în diversele responsabilități, aveau câte un rol anume de îndeplinit.

„Mai sunt și din aceia care au cunoscut iubirea plină de iertare a Domnului Hristos și care în adevăr doresc să fie copii ai lui Dumnezeu și totuși își dau seama de nedeșăvârșirea caracterului lor, de viața lor plină de greșeli și încep să se îndoiască de faptul că inimile lor au fost cu adevărat reînnoite prin Duhul Sfânt. Unora ca aceștia le spun: Nu dați înapoi cuprinși de disperare! Va trebui adesea să ne plecăm și să plângem la picioarele Domnului Hristos din cauza scăderilor și greșelilor noastre, dar nu trebuie să ne descurajăm. Chiar dacă suntem biruiți de vrăjmaș, nu suntem lepădați, nu suntem uitați și respinși de Dumnezeu. Nu! Domnul Hristos este la dreapta lui Dumnezeu, mijlocind pentru noi... El vrea să vă facă iarăși după chipul Său și să vadă reflectându-se în voi curăția și sfințenia Lui. Dacă vă veți supune Lui, Cel care a început această lucrare bună în voi o va duce mai departe până la ziua revenirii Domnului Hristos. Rugați-vă cu mai multă căldură, credeți mai mult!” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 64

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Calea către Hristos*, cap. „Dovada adevăratei ucenicii”.

Studiu la rând:

2 Cronici 33 – Ezra 3, Evanghelizare, capitolul „Organizarea adunărilor de evanghelizare”

1. Cum a cunoscut Manase că Domnul este Dumnezeu?

2. Cine dintre cântăreți era recunoscut ca „văzătorul împăratului”?

3. Unde scrie că „țara și-a ținut Sabatele ei și s-a odihnit”?

4. În ce situație nu se puteau deosebi strigătele de bucurie de glasul plânsetelor poporului?

5. Ce anume nu vrea Dumnezeu cu privire la „armata” Sa?

PRIVIRE GENERALĂ

Verset-cheie: Neemia 10:29.

Pasaje biblice în studiu: Ezra 2 și 8; Neemia 7, 10 și 12.

Studiul 9 analizează mai multe liste și genealogii pe care le găsim în cărțile Ezra și Neemia. Listele includ: genealogiile celor întorși în Iuda împreună cu Zorobabel (Ezra 2) și apoi cu Ezra (Ezra 8) și cu Neemia (Neemia 7), dar și inventarul vaselor și articolelor aduse înapoi de Șeșbațar (Zorobabel) pentru Templul Domnului (Ezra 1:7-11), lucruri care fuseseră duse la Babilon de Nebucadnețar. În Neemia 12 ne este prezentată o listă a preoților și leviților care urmau să asigure serviciile de la templu, pentru ca adevărata închinare la Dumnezeu să poată continua. **Atenția pentru toate aceste detalii demonstrează grija lui Dumnezeu chiar și pentru lucrurile mici din viața noastră.** Mai mult, fiecare dintre aceste liste ne învață o lecție. Enumerarea vaselor de la templu ne duce cu gândul înapoi, la ospățul lui Belșațar, care în mod intenționat L-a ofensat pe Dumnezeu, folosind aceste vase sfinte (Daniel 5). Pe de altă parte, Cyrus Îl onorează pe Dumnezeu, dar și pe poporul Său trimițând aceste articole înapoi cu poporul la Ierusalim. Enumerările genealogice îi reamintesc cititorului că Dumnezeu nu își uită poporul, că El are grijă de familii și că fiecare familie are rolul ei în lucrarea Lui. Din nefericire, acest recensământ al poporului ne arată că doar puțini israeliți s-au întors în Israel. Cei mai mulți se simțeau prea confortabil în casele din Babilon și în societatea de acolo și n-au mai vrut să pornească în călătorie ca să se întoarcă în țara promisă lor. Cei care s-au întors au dat dovadă de curaj și încredere în călăuzirea lui Dumnezeu, în ciuda condițiilor nesigure pentru reconstruirea țării.

COMENTARIU

Genealogiile

În Ezra 2 și Neemia 7 este prezentat același grup al celor întorși. Sunt enumerați din nou toți cei care s-au întors în Israel din cele trei grupuri care au venit cu Zorobabel, Ezra și Neemia. Numărul final al celor întorși în Israel este de 42 360 (Ezra 2:64, Neemia 7:66). Totuși, acest număr produce puțină confuzie, deoarece este mai mare decât suma numerelor prezentate în cele două capitole:

Lista celor întorși	Ezra 2	Neemia 7
Oameni din popor	24 144	25 406
Preoți	4 289	4 289
Leviți, cântăreți, ușieri	341	360
Slujitorii templului (urmașii slujitorilor lui Solomon)	392	392
Bărbați de origine necunoscută	652	642
Total	29 818	31 089

Atât în Ezra 2, cât și în Neemia 7, cifrele finale sunt aceleași (42 360), dar număratoarea este puțin diferită. Cum putem explica aceste discrepanțe? Există câteva variante. Este posibil ca numărul total să includă preoți de origine necunoscută (Ezra 2:61-63) și alte grupuri care probabil nu sunt menționate. Totuși mesajul general este foarte clar: Dumnezeu Îi cunoaște pe cei care sunt ai Lui și niciunul nu va fi uitat (1 Timotei 2:19).

În Ezra 2 și Neemia 7 sunt enumerate diverse categorii de persoane care s-au întors, identificând și numele familiilor, căpeteniile și reprezentanții. Ce categorii specifice sunt enumerate? Preoții, leviții, cântăreții și slujitorii de la templu, ușierii, fiii slujitorilor lui Solomon și câțiva care nu au putut demonstra că erau israeliți, dar care au fost acceptați în rândul poporului, dar nu în rândul preoțimii (Ezra 2:59-63). Diversele categorii ne demonstrează rolurile diferite pe care evreii le aveau în lucrarea lui Dumnezeu. Cu toții am primit diverse daruri și uneori ni se dau sarcini care sunt pe măsura puterii, a darurilor și a talanților primiți de la Dumnezeu. El ne-a creat pe fiecare diferit de ceilalți astfel încât să formăm împreună un trup desăvârșit al credincioșilor. Cântăreții erau la fel de importanți ca preoții în a conduce poporul în închinare. Slujitorii de la templu aveau importanta misiune de a păstra templul curat și bine organizat. De asemenea, ei îi ajutau pe leviți în îndatoririle lor.

Lista animalelor

Este interesant că și animalele sunt incluse într-o listă în legătură cu întoarcerea din robia babiloniană, și anume 736 de cai, 245 de catâri, 435 de cămile și 6 720 de măgari (Ezra 2:66,67). În Biblie, vedem că Dumnezeu Își arată preocuparea pentru toate viețuitoarele. Dumnezeu a salvat animale în corabia lui Noe (Geneza 7:2,3,8) și nu a distrus cetatea Ninive nu doar pentru că oamenii s-au pocăit, ci și pentru că acolo erau multe animale (Iona 4:11). Mai mult, când a creat lumea, Dumnezeu le-a dat oamenilor solemnă responsabilitate de a-L reprezenta și de a îngriji de lumea pe care

El o crease (Geneza 1:28). Același lucru s-a repetat după potop, deși era mai complicat (Geneza 9:2) – atunci Dumnezeu a pus în animale „frica de om”.

Lista preoților

În Ezra 8, cărturarul Ezra prezintă genealogia celor care au plecat împreună cu el din Babilon. Doar aproximativ cinci sau șase mii de oameni s-au întors cu Ezra. Principala preocupare a lui Ezra a fost descendența preoțească, pentru că el însuși era preot, dar și pentru că era nevoie de preoți pentru buna funcționare a serviciilor de la templu. Astfel, el începe prin a enumera linia descendenților lui Fineas (fiul lui Eleazar) și Itamar, care proveneau din Aaron, marele-preot. Apoi, include descendența politică a împăratului David prin Hatus și îi prezintă și pe oamenii de rând, care completează enumerarea. Sunt menționate exact douăsprezece familii, reamintindu-i cititorului de cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

După ce a strâns poporul la râul Ahava pentru a porni spre Ierusalim, Ezra a fost întristat deoarece în acel grup nu erau și leviți. Cei care ar fi trebuit să învețe poporul despre Dumnezeu și care aveau cel mai important rol în restaurarea poporului în umblarea cu Dumnezeu nu se hotărâseră să se întoarcă în țară. Atunci, Ezra a chemat nouă conducători și câțiva bărbați menționați ca învățători (Ezra 8:16) și i-a trimis la un om, pe nume Ido, în Casifia, să îi ceară să trimită câțiva leviți, dar și câțiva slujitori ai templului, numiți să le slujească leviților și să îi ajute la templu. Grupul de preoți a răspuns la apelul Duhului Sfânt și a hotărât să li se alăture celor strânși la râul Ahava.

În Neemia 12 sunt consemnate numele preoților și leviților care se întorseră din Babilon cu primul grup, înainte de Ezra și Neemia. Din nou, această menționare în cronică a numelor demonstrează importanța familiilor preoțești. Imediat după enumerarea preoților și leviților este prezentată sfințirea zidului Ierusalimului, deoarece înainte de această relatare, trebuia să se arate că se întorseră și cei ce asigurau serviciile religioase, slujbele de sfințire.

Lista articolelor de aur și argint

Înainte de a pleca la Ierusalim, Ezra a proclamat un post și un timp de rugăciune. El nu a vrut să ceară ocrotirea împăratului, ci a petrecut timp pe genunchi. El a știut că aveau nevoie de protecție în călătoria lor și aveau nevoie ca Dumnezeu să îi păzească de loviturile vrăjmașilor și de alți răufăcători. Înainte de a pleca spre Ierusalim, Ezra a împărțit articolele și darurile pentru templu la douăsprezece căpetenii dintre preoți. Lista acestor articole este prezentată în Ezra 8:24-30. Uneltele de argint și de aur erau un dar de bunăvoie pentru Dumnezeu. Când le-au fost încredințate uneltele, Ezra le-a spus: „Sunteți închinați Domnului. Vasele acestea sunt lucruri

sfinte” (Ezra 8:28). Conceptul de sfințenie este un concept semnificativ în toată cartea Ezra, când robii întorși își dedică viețile lui Dumnezeu și doresc să fie reprezentanții Săi pe pământ. Ezra și căpeteniile doreau să nu mai fie ca înaintașii lor, care făcuseră ce este rău înaintea Domnului. Ei aveau o misiune pentru Dumnezeu și doreau să o îndeplinească fiind pe deplin consacrați Lui.

Lista animalelor pentru arderile-de-tot

La sfârșitul acestei relatări despre sosirea la Ierusalim a exilaților, mai apare încă o listă – a animalelor aduse lui Dumnezeu ca jertfă de cei care au ajuns în siguranță acasă (Ezra 8:35). Poporul a adus doisprezece viței, nouăzeci și șase de berbeci, șaptezeci și șapte de miei și doisprezece țapi. Numărul incredibil de mare de animale aduse ca ardere-de-tot demonstrează recunoștința celor întorși. Ei erau mulțumitori pentru protecția lui Dumnezeu, dându-și seama că nu a fost o întâmplare că s-au întors în siguranță la Ierusalim. Dar ei priveau și spre viitor. Faptul că Dumnezeu le purtaseră de grijă în călătoria de până acolo arăta că El avea un plan – ca Israel să prospere.

APLICAȚIA

1. la fiecare dintre listele menționate mai sus și gândește-te la alte posibile lecții pe care le putem învăța de aici.
Răspunde la următoarele întrebări:
 - a. De ce a considerat cărturarul important să includă aceste liste?
 - b. De ce a păstrat Dumnezeu aceste descrieri?
 - c. Ce înseamnă pentru noi astăzi?
 - d. Ce alte caracteristici ale lui Dumnezeu poți vedea din liste, în afară de faptul că El se îngrijește de noi și de toate detaliile legate de viața noastră?
2. Sfințenia era un concept important pentru preoți, dar și pentru poporul Israel. Acesta poate fi un motiv pentru păstrarea listei cu numele tuturor preoților și leviților. În tot Vechiul Testament, Dumnezeu Își cheamă poporul să fie sfânt, după cum și El este sfânt (Leviticul 19:2). A fi sfânt pentru că Dumnezeu este sfânt înseamnă preocupare pentru integritatea morală.
 - a. Mai sunt importante și astăzi sfințenia și o viață curată? Dacă da, de ce?
 - b. O persoană integră moral se mai evidențiază în vreun fel în lumea de astăzi?
 - c. Dat fiind faptul că astăzi nu avem templul din Vechiul Testament și nici preoțimea de atunci, ce putem face pentru a ne asigura că trăim cu adevărat pentru Dumnezeu și că viața noastră este sfințită?